

Sygnatura akt X GC 311/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 12 października 2012 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Dariusz Rutkowski

Protokolant: Beata Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2012 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. z/s w Z.

przeciwko B. P.

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu, Wydział X Gospodarczy, z dnia 5 grudnia 2011 r., sygn. akt X GNe 773/11 częściowo i oddala powództwo co do kwoty 6.000 zł tytułem należności głównej oraz co do odsetek ustawowych w tym zakresie, iż zmienia sposób naliczenia odsetek ustawowych zasądzonych w nakazie od kwoty 37.163,35 zł od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty w ten sposób, że zasądza odsetki ustawowe od kwot:

- 37.163,35 zł od dnia 1.12.2010 r. do dnia 12.12.2010 r.

- 32.163,35 zł od dnia 13.12.2010 r. do dnia 11.08.2011 r.

- 31.163,35 zł od dnia 12.08.2011 r. do dnia zapłaty;

II. orzeka, iż nie uiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XGC 311/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w Z. wniosła pozew w postępowaniu nakazowym żądając zasądzenia od pozwanej B. P. kwoty 116.081,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot :

- 1.809,37 zł od dnia 29.11.2010 r. do dnia zapłaty,

- 1.391,26 zł od dnia 29.11.2010 r. do dnia zapłaty,

- 37.163,35 zł od dnia 01.12.2010 r. do dnia zapłaty,

- 15.729,98 zł od dnia 31.12.2010 r. do dnia zapłaty,

- 18.232,88 zł od dnia 31.01.2011 r. do dnia zapłaty,

- 1.488,67 zł od dnia 19.02.2011 r. do dnia zapłaty,

-21.252,90 zł od dnia 03.03.2011 r. do dnia zapłaty,

- 19.012,75 zł od dnia 31.03.2011 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu oraz kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł .

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła ze stroną powodową ramową umowę dzierżawy , przedmiotem której było wydzierżawienie przez stronę powodową na rzecz pozwanej elementów deskowań firmy (...). Zgodnie z § 6 tej umowy pozwana obowiązana była do uiszczania na rzecz powódki czynszu. W wykonaniu zawartej umowy , powódka dostarczyła zamówione elementy oraz wystawiła pozwanej faktury z tytułu czynszu elementów z terminami płatności, zgodnie z postanowieniami umowy.

Faktura nr (...) z 31.10.2010 r. została zmieniona fakturą korygującą nr (...) z 24.11.2010 r. z kwoty 38.180,39 zł na kwotę 37.163,35 zł. Faktura nr (...) z 30.11.2010 r. została zmieniona fakturą korygującą nr (...) z dnia 31.12.2010 r. z kwoty 39.149,98 zł na kwotę 15.729,98 zł. Faktura nr (...) z dnia 31.12.2010 r. została zmieniona fakturą korygującą nr (...) z dnia 31.12.2010 r. z kwoty 18.882,60 zł , na kwotę 18.232,88 zł . Pozwana wielokrotnie deklarowała spłatę należności , jednocześnie uznając zasadność dochodzonych kwot i akceptując ich wysokość. Mimo jednak deklaracji spłaty , pozwana nie uregulowała należności związanych z wystawionymi fakturami.

W dniu 05.12.2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym , sygn. akt X GNC 773/11.

Pozwana B. P. wniosła zarzuty od nakazu zapłaty , zaskarżając go w całości , domagała się uchylenia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu zarzutów podniosła, iż nigdy nie zawarła umowy z powodem i podmiot (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. nie jest jej znana. Według pozwanej strona powodowa nie wykazała legitymacji czynnej , a załączone do pozwu dokumenty odnoszą się do (...) sp. z o.o. , a więc innego podmiotu. Podmiot wskazany w pozwie i w nakazie zapłaty nigdy nie współpracowała z pozwaną. Powód nie wykazał, aby nabył wierzycelność od podmiotu (...) sp. z o.o.

Dalej pozwana wskazała, iż w toku współpracy z (...) sp. z o.o. . z którą zawarła umowę na dostawę szalunków , współpraca nie przebiegała bezproblemowo, gdyż pozwana zgłaszała stronie powodowej zastrzeżenia co do wysokości naliczonych kwot i sposobu ich naliczenia. Wobec szeregu zastrzeżeń pozwanej (...) sp. z o.o. w toku współpracy zmuszona była wystawić szereg korekt do faktur. Nadto strona powodowa wstrzymała naliczanie kwot dzierżawy w miesiącu grudniu 2010 r. Pozwana zarzuciła, że zawarła z powódką deklarację spłaty z dnia 15.04.2011 r. , która miała na celu zastępcze uregulowanie kwestii spłat należności pozwanej . Zawarcie tego porozumienia skutkowało ustaleniem nowych terminów wymagalności roszczeń (...) sp. z o.o. niż te , które były wskazane w fakturach VAT.

Pozwana podniosła również zarzut , iż uiszczała na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 5.000,00 zł w dniu 12.12.2010 r. i kwotę 1000,00 zł w dniu 11.08.2011 r. , pozwana wskazała, że wpłaty te winny zostać zaliczone na poczet faktury VAT nr (...). (...) sp. z o.o. , o ile jest tożsame z roszczeniem pozwu , winno być obniżone o kwoty dokonanych wpłat.

W odpowiedzi na zarzuty strona powodowa (...) sp. z o.o. w Z. podtrzymała dotychczasowe twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie równocześnie wniosła o sprostowanie przez Sąd oczywistej omyłki pisarskiej polegającej na błędnym oznaczeniu w pozwie strony powodowej jako (...) sp. z o.o. , zamiast (...) sp. z o.o.

W uzasadnieniu pisma strona powodowa wskazała, że po stronie pełnomocnika powódki do oczywistej omyłki pisarskiej poprzez błędne wskazanie jako powódki spółki (...) Sp. z o.o. , zamiast (...) sp. z o.o. Powódka podniosła, iż wszystkie dołączone do pozwu dokumenty , a przede wszystkim KRS powódki , jak również umowa zawarta z pozwaną oraz faktury VAT , a nawet pełnomocnictwo udzielone przez powódkę , odnosiły się do (...) sp. z o.o. . To ten podmiot był reprezentowany i w jego imieniu wniesiono powództwo. W tej sytuacji w sprawie nie ma więc konieczności do dokonania zamian podmiotowych powództwa , ale z wadą w wyznaczonych przez powoda podmiotowych granicach

procesu, które dają się usunąć w drodze sprostowania oznaczenia strony przez Sąd. W świetle załączonych do pozwu dokumentów jasno wynika, że powódką jest (i zawsze) była spółka (...) sp. z o.o., a wszelkie działania pozwanej, kwestionujące ten fakt mają jedynie na celu bezpodstawne uchylenie się od odpowiedzialności. W taki sam sposób, tzn. jako próbę uniknięcia odpowiedzialności, należy traktować, według powódki, powoływanie się przez pozwaną na rzekome utrudnianie współpracy między stronami przez powódkę. Tu powódka wskazała na podpisaną w dniu 15.04.2011 r. deklarację spłat i jej treść. Wszystkie zaś dokumenty dołączone do zarzutów od nakazu zapłaty noszą datę wcześniejszą niż podpisana przez strony deklaracja spłaty (będąca faktycznym oświadczeniem o uznaniu istniejącego po stronie pozwanej długu), stąd dla przebiegu niniejszego postępowania nie mają żadnego znaczenia.

Postanowieniem z dnia 03.10.2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy sprostował oznaczenie strony powodowej w nakazie zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 05.12.2011 r., sygn.. akt XGNC 773/11 w ten sposób, że zamiast (...) Sp. z o.o. w Z. wpisał (...) Sp. z o.o. w Z. .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie :

W dniu 08.06.2010 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. w Z. zawarła z pozwaną B. P. umowę dzierżawy nr (...), której przedmiotem była dzierżawa elementów deskowań firmy (...), których numery katalogowe, nazwy oraz ceny netto w PLN wyszczególnione zostały w załączniku nr 1 do tej umowy oraz zlecenie wydzierżawiającemu ((...) sp. z o.o.) przez Dzierżawcę (B. P.) wykonania napraw zwróconego przedmiotu dzierżawy w razie, gdy przedmiot dzierżawy zostanie zniszczony w stopniu przewyższającym jego normalne zużycie. Umowa została zawarta na czas oznaczony od dnia 08.06.2010 r. do dnia 31.12.2010 r. Strony określiły, że początkiem dzierżawy, od którego naliczany jest czynsz, jest dzień pobrania przedmiotu dzierżawy z magazynu wydzierżawiającego.

Wynagrodzenie miesięczne należne wydzierżawiającemu z tytułu czynszu miało być naliczane procentowo od wartości wydzierżawionego przedmiotu niniejszej umowy według ich cen netto z załącznika Nr 1 do umowy. Strony szczegółowo ustaliły stawkę procentową miesięcznego czynszu dzierżawnego za poszczególne deskowania (2,5 % i 4,5 % w skali miesiąca od wartości netto dzierżawionego przedmiotu dzierżawy). Ponadto strony w załączniku Nr 2 do umowy ustaliły cennik usług serwisowych.

Dowód : - kopia umowy dzierżawy nr (...) k. 17 – 22,

- kopia załącznika Nr 1 do umowy dzierżawy k. 23- 38,

- kopia załącznika Nr 2 do umowy dzierżawy k. 39 – 40.

Powódka w wykonaniu postanowień umowy dzierżawy dostarczała zamówione przez pozwaną elementy opisane w umowie oraz wystawiała pozwanej faktury z tytułu czynszu dzierżawnego według stawek i zasad ustalonych w umowie.

Dowód : - dowody dostaw, kwitów magazynowych proforma, dokument wydania k. 41- 66.

- faktury VAT k. 67- 84, 89- 90

Na skutek uzgodnień z pozwaną powódka dokonała korekt wysokości części faktur za czynsz dzierżawny i naprawy. Faktura nr (...) z dnia 31.10.2010 r. została zmieniona fakturą korygującą nr (...) z dnia 24.11.2010 r. z kwoty 38.180,39 zł na kwotę 37.163,35 zł. Faktura VAT nr (...) z dnia 30.11.2010 r. została zmieniona fakturą korygującą nr (...) z dnia 31.12.2010 r. z kwoty 39.149,98 zł na kwotę 15.729,98 zł. Faktura nr (...) z dnia 31.12.2010 r. została zmieniona fakturą korygującą nr (...) z 31.12.2010 r. z kwoty 18.882,60 zł na kwotę 18.232,88 zł.

Dowód : - faktury VAT korygujące k. 85- 88.

Powódka nie regulowała czynszu dzierżawnego w kwotach i datach wskazanych w fakturach VAT. W związku z tym jej zobowiązanie wobec powódki na dzień 15.04.2011 r. wyniosły łącznie kwotę 116.149,58 zł. Powódka w dniu 15.04.2011 r. zawarła z pozwaną porozumienie, nazwane deklaracją spłaty, którego przedmiotem było ustalenie wysokości

wymagalnego zadłużenia powódki na tę datę oraz ustalenie zasady spłaty tych zobowiązań. Pozwana zobowiązała się, że spłaci główną kwotę zadłużenia w wysokości 116.149,58 zł w 12 miesięcznych ratach – pierwsza rata płatna dnia 31.05.2011 r., ostatnia rata płatna dnia 30.04.2012 r. Strony ustaliły, że niezapłacenie przez pozwaną raty miesięcznej będzie traktowane jako równoznaczne z postawieniem niespłaconego zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności.

Dowód : - deklaracja spłaty z 15.04.2011 r. k. 93- 94 ,

- zestawienia wydruków zobowiązań z podpisami pozwanej k. 91 – 92 .

Strony w dacie zawierania deklaracji spłaty, nie uwzględniły, że pozwana w dniu 12.12.2010 r. dokonała wpłaty na poczet należności z faktury VAT (...) (faktura była płatna na dzień 30.11.2010 r. w wysokości 37.163,35 zł brutto). W dniu 11.08.2011 r. pozwana dokonała wpłaty 1000,00 zł na poczet należności z faktury VAT nr (...).

Dowód : - kopie wydruków przelewów z rachunku bankowego pozwanej k. 131- 132.

Sąd zważył co następuje :

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd musiał odnieść się do podstawowego zarzutu stawianego przez pozwaną, tj. braku legitymacji procesowej czynnej po stronie podmiotu, który wniósł pozew. Pozwana swoją argumentację w tym przedmiocie oparła na tym, iż umowę dzierżawy zawarła z podmiotem o firmie (...) sp. z o.o. w Z., a nie z podmiotem wskazanym w pozwie – (...) Sp. z o.o. w Z.. Zarzut ten sprowadza się więc do konkluzji, iż z uwagi na nieprawidłowe oznaczenie powoda w pozwie, powództwo winno być oddalone.

W ocenie Sądu zarzut ten jest całkowicie bezpodstawny w okolicznościach rozpoznawanej sprawy. Istotnie pełnomocnik powódki oznaczył jej firmę nieprawidłowo w pozwie – (...) Sp. z o.o., zamiast (...) sp. z o.o. W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty, pełnomocnik powódki złożył wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w nakazie zapłaty w zakresie oznaczenia powódki. Użyte oznaczenie powódki w pozwie, a następnie powtórzenie tego oznaczenia w nakazie zapłaty, należało traktować jako oczywistą omyłkę pisarską w rozumieniu art. 350 k.p.c., a nie jak podnosiła pozwana, jako sytuację, w której powództwo wnosił podmiot, z którym pozwaną nie wiązała umowa dzierżawy. Podkreślenia wymaga, iż wszystkie dokumenty dołączone do pozwu dotyczyły (...) sp. z o.o., ponadto do pozwu załączono odpis z (...) sp. z o.o. Również pełnomocnictwo dla radcy wnoszącego pozew było podpisane przez członka zarządu (...) sp. z o.o., a nie (...) sp. z o.o.

W tych okolicznościach Sąd na podstawie art. 350 k.p.c., postanowieniem z dnia 03.10.2012 r. sprostował błędne oznaczenie firmy powódki w nakazie zapłaty, na (...) sp. z o.o. Postanowienie to nie zostało przez pozwaną zaskarżone. W konsekwencji powyższego nie można uznać za mający jakiegokolwiek podstawy faktyczne i prawne, zarzut pozwanej co do braku legitymacji czynnej po stronie podmiotu wnoszącego pozew. Powództwo o zapłatę na podstawie umowy dzierżawy z dnia 08.06.2010 r., wniosła bowiem (...) sp. z o.o., która wraz z pozwaną była stroną tej umowy. Jako wydzierżawiający, w oparciu o zapisy umowy oraz art. 693 i art. 699 k.c., był powódka uprawniona była do żądania od pozwanej zapłaty ustalonego czynszu dzierżawnego.

Sąd mając na uwadze dowody z dokumentów prywatnych w postaci : umowy dzierżawy, załączników nr 1 i 2 do tej umowy, przedłożonych przez powódkę dowodów dostaw, faktur VAT i faktur korygujących oraz deklaracji spłaty z dnia 15.04.2011 r., ustalił, iż pozwana nie regulowała należności z tytułu czynszu dzierżawnego określonego w poszczególnych fakturach dołączonych do pozwu. W ocenie Sądu dowody te w całości zasługiwały na uwzględnienie, tym bardziej, że sama pozwana w porozumieniu zawartym z powódką w dniu 15.04.2011 r. uznała istnienie i wysokość zobowiązania z tytułu niezapłaconych faktur załączonych do pozwu. Tym samym potwierdziła również fakt, iż powódka swoje zobowiązanie z umowy dzierżawy, za okres objęty pozvem, wykonała w sposób prawidłowy. Sąd nie uwzględnił zarzutów pozwanej dotyczących nieprawidłowego rozliczania czynszu przez powódkę. Po pierwsze

przedłożone przez pozwaną jej pisma sygnalizujące te kwestie , były sporządzane przed datą zawarcia porozumienia stron w dniu 15.04.2011 r. , w którym to pozwana uznała swój dług. Po drugiej stronie powodowa przedłożyła do pozwu dokumenty w postaci faktur korygujących , z których jednoznacznie wynika, iż powódka uwzględniła zarzuty dotyczące wysokości uprzednio wystawionych faktur VAT , dokonując ich korekt .

W ocenie Sądu jedynym zarzutem , który należało uwzględnić , był zarzut częściowej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem , przed wytoczeniem powództwa. Pozwana do zarzutów od nakazu zapłaty przedłożyła bowiem dowody w postaci wydruków poleceń przelewów , z których wynika, iż na poczet faktury VAT nr (...) pozwana w dniu 12.12.2010 r. dokonała wpłaty kwoty 5.000 zł , zaś w dniu 11.08.2011 r., na poczet tej samej faktury VAT kwotę 1.000,00 zł. Niewątpliwie wpłaty te nie były przyczyną dokonania korekty faktury VAT nr (...) , w wyniku której powódka zmniejszyła kwotę czynszu z 38.180,39 zł na 37.163,35 zł . Wniosek taki wypływa z faktu , że korekta ta była dokonana przez powódkę w dniu 24.11.2010 r. , a więc jeszcze przed datą dokonania częściowej wpłaty przez pozwaną. Pozwana wskazała w obu przypadkach na jaki dług powinny być zarachowane obie wpłaty. Zgodnie więc z art. 451 § 1 k.c. wskazanie to miało decydujące znaczenie . W konsekwencji powódka powinna pomniejszyć należność dochodzoną pozwem o kwotę 6.000 zł .

Z tych względów Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił jedynie częściowo nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym , a mianowicie co do kwoty 6.000 zł tytułem należności głównej i co do tej kwoty oddalił powództwo.

Jednocześnie z uwagi na treści art. 481 § 1 k.c. , częściowe wpłaty dokonane przez pozwaną, spowodowały konieczność zmiany sposobu naliczania odsetek od kwoty 37.163, 35 zł , ujętego w zaskarżonym nakazie zapłaty. Pozwana w dniu 12.12.2010 r. na poczet kwoty 37.163,35 zł wpłaciła kwotę 5.000 zł , zaś w dniu 11.08.2011 r. kwotę 1000 zł . Powyższe skutkowało zmianą sposobu naliczenia odsetek w sposób wskazany wyroku

Mając na uwadze minimalny zakres, w jakim Sąd uwzględnił zarzuty pozwanej od nakazu zapłaty (6.000 zł do 116.081,16 zł), przyjęto ,że powódka wygrała sprawę w całości i tym samym , w oparciu o przepisy art. 98 § 1 k.p.c. należała się jej całość kosztów zasądzonych nakazem zapłaty, zaś ze względu na przysługujące pozwanej częściowe zwolnienie od kosztów sądowych , nieuiszczoną część opłaty od zarzutów zaliczono na poczet Skarbu Państwa.